

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 8 czerwca 1992 r.

w sprawie zasad i warunków korzystania przez żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin z uprawnień do przejazdu na koszt wojska.

Na podstawie art. 62 ust. 3 i art. 63 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Żołnierzowi zawodowemu oraz jego małżonkowi i dzieciom przysługuje prawo do przejazdu na koszt wojska raz w roku do obranej miejscowości w kraju i z powrotem publicznym transportem zbiorowym wykonywanym przez:

1) przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe”,

2) przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej, jeżeli brak jest połączenia kolejowego, o którym mowa w pkt 1, albo gdy przejazd autobusem nie jest droższy.

2. Przejazd publicznym transportem zbiorowym wykonywanym przez przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe” przysługuje:

1) w 1 klasie pociągu ekspresowego — oficerom w stopniu generała (admirała) oraz innym oficerom zajmującym stanowiska służbowe o stopniu etatowym generała (admirała),

2) w 1 klasie pociągu pospiesznego lub w 2 klasie pociągu ekspresowego — oficerom starszym,

3) w 2 klasie pociągu pospiesznego lub w 1 klasie pociągu osobowego — pozostałym żołnierzom zawodowym.

3. Uprawnionym członkom rodzin żołnierzy zawodowych przysługuje prawo do przejazdu tą samą klasą i rodzajem pociągu co żołnierzom, o których mowa w ust. 2.

4. W razie odbycia przejazdu innym środkiem transportowym wypłaca się ekwiwalent pieniężny w wysokości równej cenie biletu za przejazd, o którym mowa w ust. 2.

5. Podstawę wypłaty ekwiwalentu, o którym mowa w ust. 4, stanowi pisemne oświadczenie żołnierza o odbyciu przez niego przejazdu innym środkiem transportowym do obranej miejscowości w kraju i z powrotem z udokumentowaniem pobytu w danej miejscowości.

§ 2. 1. Żołnierzom zawodowym posiadającym członka rodziny uprawnionego do przejazdu na koszt wojska, którzy pełnią służbę poza miejscowością, w której stale zamieszkują, przejazd, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje z miejsca pełnienia służby do miejsca ich stałego zamieszkania i z tego miejsca do obranej miejscowości w kraju i z powrotem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych będących słuchaczami szkół wojskowych, a także skierowanych na studia i kursy.

3. Żołnierzom zawodowym — absolwentom szkół wojskowych, którzy po ich ukończeniu udają się na urlop wypoczynkowy, przysługuje przejazd na koszt wojska z miejsca siedziby szkoły do:

1) obranej miejscowości w kraju, a z niej do miejscowości pełnienia służby, albo

2) miejsca zamieszkania członka rodziny uprawnionego do przejazdu na koszt wojska i z tego miejsca do obranej miejscowości w kraju i z powrotem.

4. Członkom rodzin żołnierzy, o których mowa w ust. 1—3, uprawnionym do przejazdu na koszt wojska, uprawnienie to przysługuje na zasadach określonych w § 1 ust. 3.

5. Przepisy § 1 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Termin wykorzystania przejazdu raz w roku do obranej miejscowości w kraju i z powrotem, jak również wystąpienia o wypłatę ekwiwalentu, o którym mowa w § 1 ust. 4, upływa z dniem 31 grudnia roku, w którym uprawnienie powstało.

§ 4. Dzieciom żołnierza zawodowego przysługuje prawo do przejazdu na koszt wojska, jeżeli spełniają one warunki do otrzymania dodatku (zasiłku) rodzinnego.

§ 5. 1. Uprawnienie do przejazdu raz w roku do obranej miejscowości nie przysługuje żołnierzom zawodowym, którym udzielono urlopu bezpłatnego lub których przeniesiono w stan nieczynny na okres dłuższy niż jeden rok.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków rodziny żołnierza zawodowego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Onyszkiewicz*